

KURJER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна, ВТОРНИКЪ, 23-го Июля — 1846 — Wilno, WTOREK, 23-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 18-го Июля.

Празднства, по случаю бракосочетанія Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини Ольги Николаевны съ Ею Королевскимъ Высочествомъ Наслѣднымъ Принцемъ Виртембергскимъ, начавшіяся въ Петергофѣ, заключены были 10-го и 11-го Июля въ Санктпетербургѣ.

10-го числа данъ былъ Санктпетербургскимъ Дворянскимъ Собраніемъ балъ, удостоенный присутствіемъ Высочайшей Фамиліи. Великолѣпная зала наполнилась банкетальною публикою, и въ девять часовъ по полудни, при торжественныхъ звукахъ громкой музыки, изволили вступить въ нее Ею Величество Государь Императоръ съ Новобрачною Четою, Ихъ Императорскія Высочества Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ съ Супругою, Великіе Князья Констан-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 18-go Lipca.

Uroczystości z powodu zaślubin Jej Cesarskiej Wysokosci Wielkiej Księżniczki Olgi Nikolaiewny z Jego Królewską Wysokością Xięciem Następcą Tronu Wirtembergskim, które się rozpoczęły w Peterhofie, zakończyły się 10 i 11 Lipca w St. Petersburgu.

Dnia 10 Lipca, St. Petersburgkie Dworzańskie Zgromadzenie dało bal, zaszczycony obecnością Najjaśniejszej Rodziny. Wspaniała salę napętniała świetna publiczność, a o 9 godzinie wieczorem, raczyli ukazać się w niej, przy odgłosie grzmiącej muzyki, Jego Cesarska Mość z Parą Nowożeńców, Jej Cesarskie Wysokość Następcza Cesarzowej z Małżonką, Wielcy Xiążęta Konstantyn Nikolaiewicz, Nikołaj Nikolaiewicz, Michał Nikolaiewicz i Michał Pawłowicz, Xiążę Maxymilian Leuchtenbergski i

С М Ъ С Ъ .

Папа Пій IX.

Общее удовольствіе и радость, которыя возбудило избраніе новаго Папы, не только въ Церковной Области и Италіи, но также и въ дальнейшей Европѣ, основываются не на однихъ только надеждахъ, которыя при всякой перемѣнѣ, обыкновенно, легко предается человеческое сердце; но новыя проистекають изъ взгляда на всю прежнюю жизнь новаго Первосвященника; на всѣ его дѣла и заслуги, оказанныя имъ какъ на общественномъ; такъ и на частномъ поприщѣ, и которыя, сколько съ одной стороны служатъ доказательствомъ возвышенной души и ума, набожности и трудолюбивости, столько съ другой справедливо могутъ быть почитаемы вѣрнѣшею порукою въ томъ, что тѣ же достоинства и добродѣтели, поставленныя выше, еще обширнѣе и яснѣе возсіяютъ. Къ некоторымъ извѣстнымъ уже подробностямъ о прежней общественной жизни Пія IX, присовокупимъ здѣсь еще другія, заимствованныя нами изъ разныхъ иностранныхъ газетъ.

Иоаннъ-Марія Мастай Ферретти родился 13 Мая 1792 года, въ Синигалии, въ Церковной Области, въ аякской делегации; онъ происходитъ отъ древней фамилии графовъ Мастай-ди Синигалия, бывшей некогда могущественнѣйшею въ странѣ. Предназначенный родителями въ военную службу, онъ на двадцатомъ году своей жизни прибылъ въ Римъ, для вступленія въ ряды дворянской гвардіи (Guardia No-

ROZMAITOŚCI.

PAPIEŻ PIUS IX.

Zadowolenie powszechne i radość, jaką wybór nowego Papieża, nie tylko w Państwie Kościelnym i Włoszech, lecz i w dalszej Europie obudził, opiera się nie na samych tylko nadziejach, jakim łatwo, przy każdej zmianie, serca ludzi poddawać się zwykły; ale ma za podstawę cały poprzedni żywot, wszystkie czyny i zasługi jego, które równie w publicznym jak prywatnym zawodzie położył, a które, jak są dowodem wysokiej duszy i umysłu, głębokiej pobożności i wiary, tak też słusznie mogą być wzięte za nieomylną rękojmię, iż też same zalety i cnoty, postawione na najwyższym świeczniku, szerzej tylko i jaśniej zabłyśną. Do wiadomych już kilku szczegółów o poprzednim publicznym zawodzie Piusa IX, dodajemy tu niektóre inne, z różnych obcych gazet wyjęte.

Jan-Maryja Mastaj Ferretti, urodzony d. 13 maja 1792 roku, w Sinigaglia, w Państwie Kościelnym, w delegacji Ankońskiej, pochodzi z dawnej rodziny Hrabów Mastaj di Sinigaglia, która zawsze do możniejszych w kraju liczone. Przeznaczony przez rodziców do służby wojskowej, w dwudziestym roku życia przybył do Rzymu, aby wejść do Gwardyi Szlacheckiej (Guardia Nobile), utworzonej przez Piusa VII; ale chroniczna choroba, pewien

тивъ Николаевичъ, Николай Николаевичъ и Михаилъ Павловичъ, Герцогъ Максимилианъ Лейхтенбергскій и Принцъ Петръ Ольденбургскій, съ Августейшими Гостями Царскаго Дома, Принцемъ Оскаромъ Шведскимъ и Принцемъ Фридерикомъ Гольштейнъ-Зондербургъ Глюксбургскимъ. Вслѣдъ за тѣмъ начались танцы, сначала польскій, а потомъ кардили, въ которыхъ благоволили принимать участие Высочайшія Особы. Взоры всѣхъ присутствующихъ, особенно тѣхъ, которые не имѣли возможности быть на празднествахъ Петергофскихъ, обращались съ любовію и благоговѣніемъ на Новобрачную Чету, на несравненную нашу Царевну, которая ангельскою красотою своею, выражающею самыя блага сокровища души, дивить и своихъ и чуждыхъ, которая живетъ въ памяти восхищенныхъ Ею жителей Юга, и царствуетъ въ сердцахъ дѣтей Сѣвера, вѣрныхъ подданныхъ Ея Августейшаго Родителя. Съ довѣренностію и надеждою взирали мы на Августейшаго Ея Супруга, видя въ лицѣ и въ глазахъ его выраженіе ума, благородства, правдивости и доброты душевной, озаренное чувствомъ любви и счастья.

На другой день, 11-го числа, въ день тезоименитства Ея Императорскаго Высочества, было гулянье на Островахъ Елагиномъ, Каменномъ и близълежащихъ къ нимъ. Стоявшая нѣсколько дней жаркая погода, умѣрена была прохладнымъ дождемъ, и послѣ пасмурнаго утра наступилъ прекраснѣйшій вечеръ. Все народонаселеніе столицы хлынуло на острова. Это былъ праздникъ народный по превосходству. И высшія и низшія сословія общества, и знатные и простолюдины, и богатые и бѣдные слились въ одну огромную толпу; всѣ они насладились счастьемъ, котораго жаждали. Государь Императоръ, Государыня Императрица, Августейшіе Новобрачные и вся Фамилія Императорская, съ Гостями своими, изволили прогуливаться, въ открытыхъ экипажахъ, по Елагину и Каменному Островамъ, и были встрѣчаемы выраженіемъ искренней любви и преданности. По наступленіи сумерекъ, сожженъ былъ, насупротивъ Елагина Острова, прекрасный фейерверкъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 20 Іюня.

Принцъ Вальдемаръ Пруссскій, наименованъ генералъ-майоромъ.

— Е. В. Король 18 с. м. принималъ въ аудіенціи пославинокъ Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ: Гг. Витона и Донельсона, изъ коихъ первый имѣлъ

bile), образованной Пиемъ VII; но хроническій недугъ, извѣстный родъ падучей болѣзни, которому подверженъ былъ съ самыхъ раннихъ лѣтъ Іоаннъ Марія Мастаи, усилился въ немъ въ это время до того, что онъ не только не могъ быть принятъ въ военную службу, но даже жизнь его находилась въ крайней опасности. Первыя римскіе врачи единогласно объявили, что не имѣютъ никакой надежды на исцѣленіе. Тогда оставленный ими юноша, преисполненный твердой вѣры, обратился къ высшей цѣлительницѣ, и давъ обѣтъ Лоретской Богоматери, вдругъ почувствовалъ въ себѣ столько крѣпости силъ, что спустя около двадцати дней послѣ того, былъ уже въ состояніи совершить предположенное въ Лоретту путешествіе; возвращаясь оттуда, зашелъ онъ по пути къ священнику Страмби, извѣстному по своей святой жизни, скончавшемуся потомъ въ 1824 году, и котораго процессъ канонизаціи имѣетъ вскорѣ начаться въ Римѣ. Этотъ Божій челоувѣкъ, пораженный теплотою вѣры и смиреніемъ юноши, а можетъ быть и предвидя его будущаость, благословилъ его съ умиленіемъ и, возложивъ на него обѣтъ руки, воскликнулъ въ пророческомъ восторгѣ: „Иди и возблагодари Бога! болѣзнь твоя не возобновится болѣе.“ И въ самомъ дѣлѣ, съ этой минуты всѣ ея признаки исчезли, не оставивъ ни малѣйшихъ послѣ себя слѣдовъ. Впечатлѣніе, произведенное этимъ чудомъ, побудило юнаго Мастаи, отдѣлившись душою отъ міра, рѣшиться остатокъ дней своихъ посвятить служенію олтарию. Принявъ священническій санъ и званіе каноника *di Santa Maria di via lata* въ Римѣ, ступилъ въ управленіе госпиталя *Tata Giovanni*, снованнаго однимъ старцемъ, каменщикомъ, который будучи бѣденъ средствами, но богатъ любо-

Хиже Piotr Oldenburgski z Najjaśniejszymi Gośćmi Domu Cesarskiego: Хижеи Оскаремъ Шведскимъ и Хижеи Фридерикомъ Гольштейнъ-Зондербургъ-Глюксбургскимъ. Невзибранно потѣмъ rozpoczęły się tańce, najprzód polonez a potѣмъ kadryle, w których raczyły brać udział Najjaśniejsze Osoby. Oczy wszystkich obecnych, mianowicie tych, którzy nie mieli sposobności znajdować się na uroczystościach Peterhofskich, zwrócone były z miłością i głębokim uszanowaniem na Parę Nowożeńców, na niezrównaną naszą Cesarzównę, która anielską swoją pięknoscіą, zdradzając najdroższe skarby duszy, zadziwia i swoich i obcych; która żyje w pamięci zachwyconych przez Nią mieszkańców Południa, i panuje w sercach dzieci Północy, wiernych poddanych Najjaśniejszego Jej Ojca. Z zaufaniem i nadzieją spoglądaliśmy na Jej Dostojnego Małżonka, czytając w Jego obliczu i oczach wyraz rozumu, szlachetności, prawdy i serdecznej dobroci, ożywiony uczuciem miłości i szczęścia.

Nazajutrz, 11-go Lipca, w dniu Imienia Jej CESARSKIEJ Wysokości, miała miejsce przechadzka na Ostrowach: Ełagińskim, Kamiennym i na sąsiednich. Trwając od kilku dni upały złagodziły się nieco od chłodnego deszczu, a po zasępionym poranku nastąpił najpiękniejszy wieczór. Cała ludność stolicy wysypała się na ostrowy. Była to uroczystość w najściślejszym znaczeniu narodowa. I wyższe i niższe klasy towarzystwa, i znamienici ludzie i lud prosty, i bogaci i ubożsi, zleli się w jedną olbrzymią masę; wszyscy napawali się szczęściem, którego pragnęli. CESARZ Jego Mość, CESARZOWA Jej Mość, Najjaśniejsi Nowożeńcy i wszystka CESARSKA Rodzina, z Gośćmi Swoimi, raczyli przejeżdżać się w otwartych pojazdach, na Ostrowach Ełagińskim i Kamiennym, i wszędy byli spotykani wynurzeniem szczerzej miłości i poświęcenia. Za nadejściem zmroku spalony został, naprzeciw Ostrowi Ełagina, okazały fajerwerk.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 20 lipca.

Хиже Waldemar Pruski mianowany został Jenerał-Majorem.

— Monarcha nasz raczył w d. 18-m b. m. udzielić posłuchanie Posłom Stanów-Zjednoczonych: PP. Wheaton i Donelson, z których pierwszy złożył J. K. Mości pismo

rodzaj epilepsyi, której był od dzieciństwa podległy, wzmożła się tak dalece w tym czasie, iż nie tylko nie mógł być przyjęty do wojska, lecz nawet życie jego znajdowało się w największym niebezpieczeństwie. Wezwani najbieglejsi lekarze Rzymscy, oświadczyli jednogłośnie, iż żadnej nie widzą nadziei. Naówczas opuszczony przez nich młodzieniec, pełen pobożności i wiary, zwrócił się ku Wyższej Lekarce, i uczyniwszy ślub do N. P. Maryi Loretanckiej, tak nagle uczuł się pokrzepionym na siłach, iż w kilkanaście dni potѣm, był już w stanie odbyć zamierzoną do Loretu pielgrzymkę, i powracając ztamąd, wstąpił po drodze do głośnego ze świętości i cudotwornej potęgi kapłana, X. Strambi, zmarłego później w roku 1824, i którego process kanonizacyi ma się wkrótce w Rzymie rozpocząć. Mąż ów Boży, ujęty żywą wiarą i pokorą młodzieńca, a może i przewidując w duchu jego przyszłość, błogosławił go z rozczuleniem, i kładąc nań obie ręce, zawołał w uniesieniu proroczym: „Idź i złoż dzięki Bogu! choroba twoja nie powróci więcej.“ Jakoż równo z tą chwilą wszystkie jej symptomata ustaly, nie zostawiwszy najmniejszego śladu. Wrażenie doznanego cudu, było pierwszym powodem młodemu Mastai, iż oderwany duszą od świata, postanowił resztę dni swoich poświęcić na usługi ołtarza. Otrzymałszy święcenie kapłańskie i tytuł kanonika *di Santa Maria di via lata* w Rzymie, objął zarząd szpitalu *Tata Giovanni*, fundowanego przez jednego starca, mularza z professyi który ubogi w dobra ziemskie, lecz miłością bliźniego bogaty, z owocu długoletniej swęj pracy, założył ten dom dla przytułku i chrześcijańskiego wychowania ubogich sierót i dzieci. Zagrany tym przykładem młody kapłan, wszedł całą duszą w myśl bogobojnego starca, i dobroczynnemu jego dziełu, z niezmordowaną gorliwością, wszystek swój czas, prace, pieniądze, i same-

честь поднести Его Величеству грамоту, кою отзывается онъ отъ настоящей должности въ Берлинѣ, а послѣдній представлялъ кредитивную грамоту, назначающую его посланникомъ при прусскомъ дворѣ.

— Путешествіе изъ С. Петербурга въ Берлинъ совершается теперь посредствомъ пароходовъ и желѣзной дороги изъ Штетина, въ продолженіи 78 часовъ.

— По всему прусскому государству учреждаютъ электрическо-магнетическіе телеграфы, по методу, изобрѣтенной извѣстнымъ берлинскимъ часовыхъ дѣлъ мастеромъ. Съ помощію этой методы, изъ Кельна въ Берлинъ можно будетъ получить извѣстіе въ продолженіи одной секунды.

21 Іюля.

Маіоръ баронъ Мольке, привезъ вчера печальное извѣстіе изъ Рима, что 12 с. м., принцъ Фридрихъ-Георхъ-Карлъ, дядя Его Королевскаго Величества, скончался тамъ отъ апоплексическаго удара. Покойный принцъ былъ третій сынъ Фридриха-Вильгельма II, родился 30 Декабря 1781, и следовательно имѣлъ почти 65 лѣтъ отъ роду; онъ былъ генераломъ отъ инфантеріи, и гротъ-мейстеромъ прусскаго ордена св. Іоанна Іерусалимскаго. Принцъ Фридрихъ-Георхъ отличался въ послѣднюю войну за независимость, а потомъ, по поводу разстроеннаго здоровья, поселился въ Италиі, гдѣ посвятилъ себя наукамъ. Въ теченіи нѣсколькихъ лѣтъ предъ кончиною, не выходилъ изъ своихъ покоевъ, и весьма немногіе имѣли доступъ къ нему, и могли оцѣнить высокія качества души покойнаго.

— Королевскій дворъ наложилъ четырехнедѣльный трауръ, по случаю кончины принца Фридриха-Георха Карла-Прусскаго.

Франція

Парижъ, 14 Іюля.

Вчера, по случаю четвертой годовщины смерти герцога Орлеанскаго, всѣ королевскіе театры были закрыты; въ главнѣйшихъ церквахъ отправлена была панихида, а въ часовнѣ въ Дре, — торжественное поминованіе, въ присутствіи королевской фамиліи.

— Въ *Messenger* напечатано официальное донесеніе о приключеніи 8-го Іюля, полученное отъ инспектора Фризара, который отправленъ былъ министромъ внутреннихъ дѣлъ на мѣсто, для изслѣдованія причины сего несчастія. Въ этомъ донесеніи онъ объявляетъ, что несчастное приключеніе при Фанцу не можетъ быть отнесено ни къ постройкѣ дороги ни къ прислугѣ оной.

— Во время отсутствія Г. Гизо не будетъ временнаго министра, но по Субботамъ курьеръ отправляемъ

вию къ ближнимъ, на счетъ плодовъ долготѣвшихъ своихъ трудовъ, основалъ это богоугодное заведеніе для приюта и христіанскаго воспитанія бѣдныхъ сиротъ и дѣтей. Одушевленный этимъ примѣромъ, юный священникъ всею душою предался благимъ намѣреніямъ богобоязливаго старца, и благотворительному его подвигу, съ неуныннымъ усердіемъ, посвятивъ все свое время, труды, деньги и самаго себя. Неограничиваясь попеченіемъ надъ этимъ заведеніемъ, принявъ онъ подъ свой надзоръ свято-духовъ госпиталь для больныхъ, и такимъ образомъ духовное свое поприще началъ служеніемъ дѣтямъ и немощнымъ. Вскорѣ послѣ того, будучи назначенъ совѣтникомъ къ Апостолическому Викарію въ южной Америкѣ, Прелату Музи, отправился вмѣстѣ съ нимъ въ Чили, для составленія основныхъ правилъ для конкордата съ этою странюю. Непокосимая твердость характера, съ которою сопротивлялся онъ всѣмъ несправедливымъ требованіямъ президента, заставили сего послѣдняго требовать въ Римѣ отозванія Викарія и его совѣтника; требованіе это было удовлетворено, и такимъ образомъ переговоры съ Чилискою республикою, отсроченные на дальнѣйшее время, кончены были уже при Григоріи XVI, съ соблюденіемъ всѣхъ тѣхъ основаній, которыя прежде защищала Мастай-Ферретти. По возвращеніи его въ Римъ, Папа Левъ XII цѣнилъ его заслуги, возвелъ его въ званіе Прелата, и удовлетворяя желанію его сердца, назначилъ его начальникомъ великаго госпиталя св. Михаила на Тибрѣ, одного изъ важнѣйшихъ благотворительныхъ заведеній въ Римѣ.

Заслуги его на такомъ поприщѣ, котораго другіе скорѣе бы избѣгали, чѣмъ искали, были поводомъ

одwołujące go z posady poselskiej w Berlinie, a drugi listy uwierzytelniające go przy dworze Pruskim.

— Podróż z Petersburga do Berlina, odbywa się teraz za pomocą statków parowych i kolei żelaznych ze Szczecina, w przeciągu 78 godzin.

— W całym państwie pruskim urządzają elektryczno-magnetyczne telegrafy, według metody wynalezionej przez pewnego zręcznego zegarmistrza Berlińskiego. Za pomocą jej wiadomość z Kolonii do Berlina, będzie można przesłać w jednej sekundzie.

Dnia 21 lipca.

Major Baron Moltke, przywiózł wczoraj smutną wiadomość z Rzymu, że dnia 12-go b. m. Xiążę Fryderyk-Henryk-Karol, stryj J. K. Mości, umarł w pomienionem mieście w skutku apoplexyi. Zmarły Xiążę był trzecim synem Fryderyka-Wilhelma II-go; urodził się 30-go grudnia 1781 roku, miał zatem lat 63 niespełna; był Jenerałem Piechoty i Wielkim Mistrzem Orderu Pruskiego św. Jana Jerozolimskiego. Xiążę Fryderyk-Henryk odznaczał się w ostatniej o niepodległość wojnie, osiadł następnie, z powodu nadwątlonego zdrowia, we Włoszech, gdzie się poświęcił poważnym naukom. Przez kilka lat przed zgonem nie wychodził ze swoich pokojów, nie wiele zatem osób mogło z bliska uwielbiać wysokie przymioty duszy, któremi dostojny zmarły był obdarzony.

— Dwór Królewski przywdział czwórtygodniową żałobę po zgonie Xięcia Fryderyka-Henryka-Karola Pruskiego.

Франція

Парижъ, 14 Іюля.

Вчера, з powodu czwartej rocznicy zgonu Xięcia Orleanu, wszystkie teatra Królewskie były pozamykane; w kościołach główniejszych odprawiano żałobne nabożeństwo, a w kaplicy w Dreux, wielkie exekwie, na których znajdowała się rodzina Królewska.

— *Messenger* ogłasza raport urzędowy o katastrofie z d. 8 lipca, nadesłany przez Inspektora Frisard, który był wysłany przez Ministra spraw wewnętrznych na miejsce, dla zbadania przyczyny tego nieszczęścia. W tym raporcie oświadcza Frisard, że przypadek pod Fampoux nie może być przypisany ani budowie drogi ani służbie drogowej.

— W czasie nieobecności P. Guizot nie będzie tymczasowego Ministra, ale goniec udawać się będzie co Sobotę

go siebie poświęcił. Nie przestając zaś na opiece rzeczowego domu, przyjął dozór nad szpitalem św. Ducha dla chorych, i tym sposobem, od służenia maluczkim i niemocnym, kapłanski swój zawód rozpoczął. Wkrótce potem, przydany za radcę poselstwa Prałatowi JX. Muzy, Wikaryuszowi Apostolskiemu w Ameryce-Południowej, udał się z nim razem do Chili, dla ułożenia zasad do przyszłego konkordatu z tym krajem. Niezłomna stałość charakteru, z jaką opierał się wszystkim niesprawiedliwym wymaganiom Prezydenta, skłoniły tego ostatniego, iż żądał i otrzymał w Rzymie odwołanie Wikaryusza i jego Radcy, przez co układy z Rzeczpospolitą Chili, na dalszy czas odłożone, za panowania dopióro Grzegorza XVI ukończone zostały, a to z zachowaniem wszystkich tych zasad, w obronie których niegdyś stawał X. Mastai-Ferretti. Za powrotem jego do Rzymu, Papież Leon XII oceniając jego zasługi, nadał mu godność Prałata, a czyniąc zadość żądzy jego serca, mianował go Przełożonym Wielkiego Szpitalu św. Michała nad Tybrem, jednego z najważniejszych dobroczynnych zakładow w Rzymie.

Zasługi jego na tém stanowisku, którego drudzy raczej unikac niż szukać woleli, były powodem temuż Papieżu

будетъ въ Валь-Риче съ потфелемъ, заключающимъ переписку и болѣе важныя бумаги для подписи.

— Кромѣ маршала Сульта и Г. Кюнена-Гридена, оставить кабинетъ и Г. Мартенъ-дю-Норъ. О назначеніи министра торговли, на мѣсто Г. Кюнена-Гридена, носятя различныя слухи.

— Экстраординарный статсъ-совѣтникъ Г. Вите, назначенъ председателемъ государственнаго совѣта, на мѣсто Гр. Веранже, уволеннаго отъ сей должности, по поданному имъ прошенію.

— Французскій посланникъ при англійскомъ дворѣ, Гр. Сентъ-Олеръ, прибылъ въ Парижъ, въ отпускъ.

— Производилася чрезъ каждыя пять лѣтъ перепись народонаселенія въ Парижѣ, уже окончена; въ означенной столицѣ считается теперь слишкомъ миллионъ жителей.

— Во французскихъ колоніяхъ, въ прошедшемъ году 1,505 невольниковъ получили свободу.

16 Июля.

— Принцъ Омальскій 11-го с. м. прибылъ изъ Бонны въ Тулонъ. Мы узнали нынѣ, что въ Тунистѣ Его Высочество находился вмѣстѣ съ братомъ своимъ герцогомъ Жуэвильскимъ. Оба принца нашли тамъ торжественный приемъ. Изъ Туниста герцогъ Жуэвильскій съ эскадрой своею отпавилъ въ Триполи, откуда, въ концѣ сего мѣсяца, онъ прибудетъ въ Тулонъ.

— Частыя письма изъ Лондона заставляютъ думать, что Лордъ Россель въ нижней палатѣ, по вопросу о сахарѣ, можетъ понести ударъ и остаться на сторонѣ меньшинства голосовъ, въ каковомъ случаѣ приступить вѣрно къ распущенію парламента.

— Г-нъ Лагрене, начальникъ французской миссіи въ Китаѣ, пожалованъ орденомъ Почетнаго Легіона большаго креста.

— Въ одной газетѣ напечатано: Алмазъ португальской короны, весомъ по 140 кар., 3³ каратами болѣе такъ называемаго регента Франціи, привезенъ, какъ поворить, въ Парижъ, для отдачи въ залогъ известному банкиру. Утверждаютъ, что алмазъ сей въ коммерціи цѣнится въ 3,500,000 франковъ.

— Эме Бонпланъ, французскій узевый, сопровождавшій Гумбольдта въ его путешествіи по южной Америкѣ, и обогатившій ботанику множествомъ новыхъ сортовъ растений, открытыхъ имъ во время сего путешествія, недавно скончался въ Корриентѣ, столицѣ страны того же имени, принадлежащей къ республикѣ Ла-Плата.

17 Июля.

— Маршала Бюжо ожидали къ 15-му числу с. м. въ Марсель. Между нимъ и военнымъ министромъ про-

къ тому, что тотъ же Папа, въ 1827 году, назначилъ его архіепископомъ въ Сполетто, мѣсто его рожденія, что все вообще почитали большою милостию. На этой кафедрѣ Мастаи Ферретти находился до 1832 года, ведя строгую жизнь простаго священника, и снискивая себѣ любовь преимущественно попеченіями объ участи сиротъ и бѣдныхъ. 17-го Декабря того же года, Папа Григорій XVI перемѣстилъ его на епископство въ Имоль. Такое перемѣщеніе съ архіепископства на епископство весьма не рѣдко въ Италіи, и нисколько не мѣшаетъ прежнему званію. Епископъ въ такомъ случаѣ сохраняетъ первое свое званіе, и именуется архіепископомъ-епископомъ. Сверхъ сего, епископская кафедра въ Имоль была въ то время весьма важнымъ политическимъ постомъ, требовавшимъ сколько силы и твердости, столько умеренности и кротости нрава, и потому она вообще почиталась послѣднею ступенію къ кардинальскому достоинству.

— Правленіе Мастаи Ферретти на Имольской кафедрѣ, соответствовало вполне всемъ ожиданіямъ Папы и новой его пастафи. То же смиреніе и протеста въ жизни, та же кротость и вѣжливость для всехъ, та же неуспыная благотворительность и теплая любовь къ ближнему, отличавшія его повсюду, окружили его и здѣсь тѣмъ же почтеніемъ и довѣренностию, коими у всехъ пользовался прежде. Вотъ краткое исчисленіе его трудовъ и дѣвий по управленію этою пархіею до 1841 года, извлеченное нами изъ похвальной рѣчи ученаго каноника Фавини, 10-го Января того же года, на засѣданіи академіи (*degli Industriali*) въ Имоль имъ произнесенной въ честь епископа, и которую потомъ, та же академія велѣла напечатать на свой счетъ. Первымъ дѣломъ

до Val-Richer з текъ, zawierającъ korrespondencye i ważniejsze papiery do podpisu.

— Prócz Marszałka Soult P. Cunin-Gridaine, mówią, że i P. Martin du Nord także chce gabinet opuścić. O obsadzeniu Ministerstwa handlu, po wyjściu P. Cunin Gridaine, krążą rozmaite domniemanja.

— Nadzwyczajny radca P. Vitet, mianowany został Prezesem Rady Stanu, w miejsce Hr. Bérenger, uwolnionego od tegoż obowiązku na własne żądanie.

— Posel francuzki przy dworze Angielskim, Hr. St. Aulaire, przybył z małżonką za urlopem do Paryża.

— Spis ludności miasta Paryża, co pięć lat odbywający się, już jest ukończony; rzeczona stolica liczy przeszło milion mieszkańców.

— W roku zeszłym w osadach francuzkich, 1,505 niewolników otrzymało wolność.

Dnia 16 lipca.

— Xiażę Aumale przybył 11-go z Bony do Tulonu. Dowiadujemy się teraz, iż pomianiony Xiażę z bratem swoim, Xieciem Joinville, był i bawił trzy dni w Tunisie, gdzie oba synowie królewscy z największymi uroczystościami przyjmowani byli. Xiażę Joinville udał się z Potą swoją z Tunetu do Trypolis, w Tulonie zaś jest dopiero przy końcu b. m. spodziewany.

— Listy prywatne z Londynu każą się obawiać, że Lord Russell w Izbie Niższej, w kwestyi cukrowej doznać może klęski i pozostać w mniejszości; w takim razie zapewne przystąpi do rozwiązania i parlamentu.

— P. Lagrénée, naczelnik poselstwa francuzkiego do Chin, mianowany został wielkim oficerem orderu Legii honorowej.

— W jednym dzienniku czytamy: Dyament korony portugalskiej, ważący 140 karatów, 3³ karatu więcej niż tak nazwany Regent Francyi przywieziony został, jak mówią, do Paryża, dla oddania go w zastaw pewnemu bankierowi. Zapewniają że ten piękny dyament ma wartości kupieckiej 3,500,000 franków.

— Aimé Bonpland, uczony francuzki, który był towarzyszem Humboldta w Ameryce południowej i zbogacił naukę botaniki množstwem nowych gatunków roślin, w tej podróży odkrytych, umarł niedawno w Corrientes, stolicy kraju tegoż nazwiska, należącego do Rzeczypospolitej La-Plata.

Dnia 17 lipca.

— Marszałek Bugeaud oczekiwany był na 15 b. m. w Marsylii. Między nim a Ministrem wojny miało zajść no-

zowi, iż go w roku 1827 mianował Arcybiskupem w Spoleto, miejscu swego urodzenia, co uważano za oznakę tѣm większych ku mianowanemu względów. Na stolicy tej, Mastai Ferretti zostawał do roku 1832; prowadząc ostry żywot prostego Xieźdza, i zwiastując troskliwością o los sierot i ubogich jedynając sobie miłość i sławę w ludu. Dnia 17 grudnia tego roku, Papię Grzegorz XVI przemiłost go na Biskupstwo do Imola. Przeniesienie to z Arcybiskupstwa na Biskupstwo jest bardzo częste we Włoszech, i bynajmniej nie uważa za poprzedniej godności. Biskup tylko w tym razie zachowując dawny swój tytuł, mianuje się Arcybiskupem-Biskupem. Prócz tego, stolica Biskupia w Imola, była naówczas bardzo ważnym stanowiskiem politycznym, wymagającym równie mocy i stałości, jak umiarkowania i łagodności charakteru; i z tego względu uważano ją powszechnie, jako ostatni szczebel do godności Kardynała.

— Rządy Mastai Ferret i na stolicy w Imola odpowiedziały zupełnie wszelkim oczekiwaniom Papię, i nowych dycezyjan jego. Ta sama skromność i prostota w życiu, ta sama łagodność i uprzejmość dla wszystkich, ta sama niespracowana dobroczynność i gorąca miłość bliźniego, które go wszędy odznaczały przedtem, otoczyły go też samą czcią i zaufaniem, jakich wszędy przedtem doznawał. Oto jest krótkie wyliczenie prac i dzieł jego, w zarządzie tej dycezyi od roku 1841, podjętych i wykonanych, wyjęte z pochwalnej mowy uczonego Kanonika Pantini, którą d. 16 stycznia tegoż roku, na posiedzeniu Akademii Przemysłowej (*degli Industriali*) w Imola, czytał na cześć ulubionego Biskupa, i którą potem taż Akademia kosztem swoim wydrukować kazała. Pierwszym dziełem Arcybiskupa-Biskupa było przyozdobienie kaplicy

Изошло, говорятъ, новое недоразумѣіе, по поводу назначенія временнаго генераль-губернатора. Военный министр, какъ полагаютъ, хочетъ ввѣрить генераль-губернаторство генералу Баръ, а маршалъ Бюжо говорить въ пользу генерала Бедо.

— Polemika относительно выборовъ все еще продолжается. Между министерскою и оппозиціонною партіями, образовалась третья подъ именемъ *tiers parti*; *la Presse* объявляетъ себя въ пользу тѣхъ, кои не одобряютъ систематической оппозиціи, но и не по всемъ статьямъ согласуются съ политикою Г. Гизо. Новообразовавшаяся партія требуетъ умеренной, постепенно подвигающейся реформы, и именуется независимою партіею усѣиха.

— Въ *Indicateur de Bordeaux* сообщаютъ, что общество свободной торговли въ Парижѣ получило отъ министра внутреннихъ дѣлъ дозволеніе образоваться настоящимъ образомъ. Президентомъ сего общества — Пьеръ Франціи Аниссонъ.

— Въ алжирскихъ газетахъ отъ 10-го числа сообщаютъ, что 8 го ч. министръ просвѣщенія Г. Сальванди и генераль губернаторъ оставили Алжиръ, отправляясь чрезъ Буффарихъ и Блиду въ Медею.

— По послѣдней переписи, въ Сенскомъ департаментѣ состоитъ 1,200,000 жителей, доходы города Парижа простираются до 46,500,000 фр.

А н г л і я

Лондонъ, 13 Іюля.

Консулъ американскихъ Соединенныхъ Штатовъ въ Ливерпулѣ, генераль Армстронгъ, пріѣхалъ изъ Вашингтона въ означенный городъ, съ депешами къ посланнику Г. Макъ-Лену. Слышно, что онъ привезъ ратификованный трактатъ объ Орегонѣ. Въ *Globe* пишутъ, что извѣстіе о томъ произвело въ Сити большую радость тѣмъ болѣе, что вмѣстѣ съ онымъ получили благоприятныя торговля извѣстія. Въ Канадѣ ожидаютъ обильной жатвы; есть надежда, что большая часть тамошняго урожая отправлена будетъ въ Англію.

— Бывшій до сего времени лордомъ намѣстникомъ Ирландіи, лордъ Гейтесборо, выѣхалъ третьяго дня изъ Дублина, куда ожидаютъ чрезъ нѣсколько дней лорда Бесборо, вновь назначеннаго лордомъ намѣстникомъ Ирландіи. Лордъ Бесборо пользуется особенно привязанностію своихъ соотечественниковъ; онъ всегда живетъ въ Ирландіи, примѣрно ведетъ хозяйство въ значительномъ имѣніи и составляетъ счастье своихъ Фермарей, которые вообще зажиточны въ его помѣстьяхъ. Ирландцы не менѣе довольны назначеніемъ въ канцлеры ихъ края г-на Бреди, родомъ Ир-

архіепископа-епископа было украшеніе придѣла пресвятой Богородицы въ тамошней Сервитской церкви, для чего употребилъ онъ значительную сумму изъ собственныхъ своихъ доходовъ. Такимъ же образомъ украсилъ драгоценнымъ мраморомъ, подземную гробницу св. Мученика Кассина, патрона города. Распространилъ и украсилъ великолѣпнымъ фасадомъ архіепископскій дворецъ. При епархіальной Семинаріи основалъ конвиктъ для бѣдныхъ клириковъ. Учредилъ дѣтскіе приюты для сиротъ, и училища для религіознаго образованія обоюдо пола дѣтей самаго низшаго и бѣднѣйшаго класса народа. Выписалъ изъ Неаполя монахинь, ордена св. Викентія а Пауло, и ихъ завѣдыванію ввѣрилъ вышеупомянутыя заведенія, а также домъ подкидышей и городской госпиталь; экономическое же управленіе заведеній самъ собственными трудами своими преобразовалъ и улучшилъ. При церкви *del Cimetero* учредилъ попечительство о духовныхъ и свадилъ оное весьма нужнымъ. Основалъ библейскую академію и самъ написалъ для нея уставъ; въ то же время завелъ ежемѣсячныя собранія духовенства въ собственномъ своемъ дворцѣ, на конхъ, всякій разъ, одинъ изъ членовъ сказанной академіи, обязанъ былъ читать разсужденіе о какомъ либо предметѣ изъ священнаго писанія. Сверхъ сего, имѣя во всегдашнемъ своемъ попеченіи общественное воспитаніе, онъ съ неуспѣхимъ усердіемъ заботился объ опредѣленіи правилъ преподаванія наукъ и объ улучшеніи нравственности въ свѣтскихъ учебныхъ заведеніяхъ, а также нравственности общественной. Послѣднимъ его дѣяніемъ, до возведенія на апостолическій престолъ, было основаніе въ Имола дома приюта и трудолюбія,

въ непорозуміеніе, зъ powodu mianowania tymczasowego Jeneralnego Gubernatora. Minister wojny, jak mówią, chce powierzyć gubernatorstwo Jenerałowi Bar. Marszałek zaś Bugeaud obstaje za Jenerałem Bedeau.

— Polemika dotycząca wyborów trwa ciągle. Między stronnictwami: ministeryalnym i opozycyjnym, utworzyło się trzecie, pod nazwą *tiers parti*. *La Presse* oświadcza się za temi, którzy powstają za systematyczną opozycją, ale nie we wszystkich punktach podzielają politykę P. Guizot. To stronnictwo żąda umiarkowanej, z wolną postępującej reformy, i nazywa się niezawisłym, postępowym stronnictwem.

— *Indicateur de Bordeaux* donosi, że towarzystwo wolnego handlu w Paryżu, otrzymało od Ministra spraw wewnętrznych pozwolenie do zawiązania się publicznie. Par Francyi, Anisson-Duperron, jest Prezesem tego towarzystwa.

— Dzienniki Algierskie donoszą pod d. 10, że d. 8, P. Salvandy Minister oświecenia i Jeneralny Gubernator, opuścili Algier udając się przez Buffarih i Blidah do Medeah.

— Według spisu urzędowego, departament Sekwany liczy 1,200,000 mieszkańców, a dochód miasta Paryża wynosi 46,500,000 fr.

А н г л і я

Лондонъ, 13 Іюля.

Генераль Армстронгъ, Консулъ Становъ-Зієднанихъ въ Ливерпулѣ, пріѣхалъ зъ Вашингтону до помієниєного міста, зъ депешами до Посла своєго народу, P. M'Lane. Слышачъ, же въ нихъ знаєдує сѣ трактатъ Орегонскій, чрезъ Сенатъ ратификованый. *Globe* donosi, że wiadomość ta, tém większą sprawiła w City radość, że razem z nią przybyły korzystne doniesienia handlowe. W Kanadzie spodziewają się wyborныхъ zbiorów i mają oraz nadzieję, że znaczna część zboża do Anglii wyprawiona będzie.

— Dotychczasowy Lord-Namiestnik Irlandyi, Lord Heytesbury, wyjechał zъ Dublinia, gdzie za kilka dni spodziewany jest Lord Besboroug, nowy Lord-Namiestnik Irlandyi. Lord Besborough posiada szczególną miłość swychъ ziomków; mieszka bowiem ciągle w Irlandyi, zarządzając wzorowo swoimъ znacznymъ majątkiem i uszczęśliwia dzierżawców, którzy ogółem w dobrachъ jego są zamożni. Równie zadowoleni są Irlandczycy zъ mianowania Kancelrzemъ ichъ kraju P. Brady, który jest urodzonymъ Irlandczykiem i jako urzędnikъ wielce jest tamъ lubiany. — Dotychczas urządъ Kancelrza Irlandyi sami tylko piastowali Angliicy.

N. P. Maryi w tamecznymъ kościele Serwitów, na co znaczne bardzo summy zъ własnej szkatuły wyłożył. Podobnież upiększył i ozdobił droginъ marmurem, podziemny grobowiecъ św. Męczennika Kassjana, patrona miasta. Rozprzestrzenił, upiększył i przyozdobił wspaniałą facyatą pałacъ Arcybiskupi. Przy Seminarjum dycieczalnymъ urządziłъ Konwikтъ dla ubogichъ klerykówъ. Ustanowiłъ domy przytułku dla sierot, oraz szkółki dla religijnego kształcenia dzieci płci obojęd, zъ najniższej i najuboższej klasy społeczeństwa. Sprowadził zъ Neapolu Siostry Miłosierdzia, zakonu św. Wincentego a Paulo, i poruczył imъ dozórъ pomієnionychъ zakładówъ, jako też Domu Podrzutkówъ i Szpitalu dla chorychъ, którego zarządъ ekonomiczny, przezъ zmianę jego statutówъ, samъ własną pracą zreformował i ulepszył. Przy kościele, *del Cimetero* zwanym, ufundowałъ zakładъ Opieki dla Duchowieństwa i należycie go uposażył. Założyłъ Akademię Biblijną, i samъ dla niej przepisałъ ustawy, przy jednoczesnymъ zaprowadzeniu co-miesięcznychъ zgromadzeń Duchowieństwa wъ własnymъ jego pałacu, na których, za każdą razą, jeden zъ członkówъ rzeczonej Akademii, obowiązany byłъ czytać rozprawę o jakimkolwiekъ przedmiocie zъ Pisma Świętego. Obokъ tego, troskliwość jego o wychowanie i dobropubliczne, czuwała zъ niezamordowaną gorliwością nadъ wykłademъ naukъ i nadъ obyczajnością wъ szkołachъ świeckichъ; jako też nadъ religijnością moralnością publiczną. Ostatnimъ jeszcze dziełemъ jego, przedъ wyniesieniemъ go na Stolicę Apostolską, było założenie wъ Imola Domu Przytułku i Pracy, dla zostającychъ bezъ opieki dziewcząt, na co samъ zъ własnychъ swoichъ funduszów, zakupiłъ obszerny gmachъ i stosownie urządziłъ go kazał. Te i tymъ podobne czyny Biskupa, połączone zъ przykładną pobożnością Kapłana, a przytém zъ gruntowną i obszerną nauką i znajomością toku spraw publicznychъ, zwracały nań coraz bar-

ландца, весьма уважаемого чиновника. До сего времени на место канцлера Ирландии назначались только Англичане.

— Партия протекционистов имела, третьего дня, в Гринвиче, собрание, на коем находилось 40 перов и 60 депутатов. Лорд Станлей произнес речь, в коей объяснял предстоящее поведение Тори. Главным предметом совещания было сохранение ненарушимым состояния господствующей церкви, и решительное сопротивление всем нововведениям, которые могли бы повредить ее достоинству.

— Г-н Карль Грей, который во время прежнего кабинета Виггов был секретарем канцлера казначейства, лорда Боурига, назначен собственным секретарем лорда Джона Росселя.

— Неизвестным лицом пожертвовано недавно 35,000 фунт. стер., на учреждение двух епископств в колониях. Пожертвование сие как мы ужали сдѣлано благородною дамою, мисс Боурдетт-Кутс; на счет онаго, согласно воли ея, учреждены будут епископства: в Порт-Аделаид и в Капѣ.

14 Июля.

Новые министры присутствовали вчера в первый раз в заседании парламента; следовательно со вчерашняго дня вступили они в отправленіе своихъ должностей. Бывшій министр внутреннихъ дѣлъ, сэръ Джемсъ Грагамъ, потребовалъ, чтобы прежде прочихъ разсмотрѣны были дѣла касающіяся бывшаго его управленія, и въ особенности: объ опредѣленіи гражданскихъ правъ людей бѣднаго сословія, (*Poor removal bill*); на это отвѣчалъ лордъ Джонъ Россель, что настоящее министерство озабочивается настоящимъ постановленіемъ и въ скоромъ времени препроводитъ оное въ комиссію. Потомъ Г. Вилліамсъ жаловался на непомерность расходовъ, поглощаемыхъ флотомъ, на который въ 1845 году отпущено 48,780,000 фунт. стерл.; а теперь расходъ сей составляетъ 55,500,000 фунт. ст.; на сие первый министр возразилъ, что сэръ Робертъ Пиль изъ опасенія войны умножилъ сухопутныя и морскія силы. Потомъ палата утвердивъ кредиты для правительства на разныя издержки, отсрочила свои заседания.

— В верхней палатѣ происходило вчера непродолжительное заседание.

— Всѣ министры уже вторично избраны в члены парламента. Лордъ Эбрингтонъ избранъ в Плимутъ значительнымъ большинствомъ голосовъ.

— Лордъ-меръ давалъ 11 с. м., для Ибрагима-Паши въ Мансѳонгоузѣ, великолѣпный праздникъ, на которомъ, кромѣ значительнѣйшихъ купцовъ и банкировъ, находился также лордъ Джонъ Россель. Пер-

для лишенныхъ попеченія дѣвѣцъ, для чего, на собственный свой счетъ, купилъ обширное зданіе, которое и устроилъ соответственно своему назначенію. Какъ эти такъ и другія дѣянія епископа, соединенныя съ примѣрною набожностію, и при томъ съ основательнымъ и обширнымъ знаніемъ хода общественнымъ дѣламъ, все болѣе и болѣе обращали на него вниманіе Папы, который сначала предоставилъ ему Нунціатуру въ Неаполь, въ 1835 году, а за симъ, въ 1839 *in petto*, а въ 1840 году всенародно возвелъ его въ кардиналы съ титуломъ *di Santo Petro e Marcellino*. Примѣрное смиреніе, съ которымъ принялъ онъ это новое достоинство, по разказамъ очевиднаго свидѣтеля, привело въ удивленіе всю святую коллегію и всѣхъ присутствовавшихъ при семъ обрядѣ. Слава его благочестія распространялась далеко, такъ, что часто, когда его видали проходящимъ чрезъ улицу, можно было слышать между народомъ: „Вотъ преемникъ Григорію! Ахъ, если бы онъ былъ нашимъ Папою!“ Но какъ онъ самъ далеко былъ отъ этихъ желаній и—этихъ надеждъ, лучшимъ убѣжденіемъ можетъ быть то обстоятельство, что послѣ своего возведенія въ кардинальское званіе, не оставилъ своей епископской кафедры въ Имолѣ, и избѣгая происковъ и политическихъ дѣлъ, все свое время проводилъ въ исполненіи епархіальныхъ своихъ обязанностей, и попеченіи о бѣдныхъ. Получивъ уже даже извѣстіе о кончинѣ Григорія XVI, онъ не прежде 10 го Іюня отправился въ Римъ, и былъ однимъ изъ числа тѣхъ кардиналовъ, кои позднѣе всѣхъ прибыли на конклавъ.

(Продолженіе впрѣдъ.)

— Стронниество протекционистовъ odbyło onegdaj w Greenwich zgrómadzenie, na którém znajdowało się 40 Parów i 60 Deputowanych. Lord Stanley miał mowę, w której się rozszerzał nad sposobem przyszłego zachowania się Torysów. Głównym przedmiotem narad było utrzymanie nieporuszonemu stanu panującego kościoła, i sprzeciwienie się stanowczo wszelkim nowościom, któreby nadwęgryć mogły jego godność.

— P. Karol Grey, który za dawniejszego ministerstwa Whigów był Sekretarzem Kancelarza skarbu, Lorda Bowring, mianowany został prywatnym sekretarzem Lorda John Russell.

— Niedawno osoba nieznajoma darowała 35,000 funt. szter. na utworzenie dwóch biskupstw w osadach. Dowiadujemy się teraz, że tym szlachetnym dawcą, jest Miss Bourdett Countts; zgodnie z jej wolą ustanowione będą biskupstwa: w Port Adelaide i w Kapie.

Dni 14 lipca.

Nowy gabinet znajdował się wczoraj po raz pierwszy w parlamencie, ztém od dnia wczorajszego rozpoczął swoje urzędowanie. Sir James Graham, były Minister spraw wewnętrznych, żądał, aby naprzód sprawy jego dawniejszego wydziału załatwione były, a mianowicie bil o ustalenie praw obywatelstwa ubogich (*Poor removal bill*); na co mu odrzekł Lord John Russell, że obecny gabinet popiera sam to prawo i niebawem odeszle je do Komitetu Jeneralnego. Następnie P. Williams uskarżał się na znaczne wydatki na flotę, która w roku 1835 kosztowała 48,780,000 funt. szter., a obecnie wydatek na nią 55,500,000 funt. wynosi; otrzymał zaś na to od pierwszego Ministra odpowiedź, że obawa wojny zmusiła Sir Roberta Peel do pomnożenia wojska lądowego i floty. Po tych zarzutach i objaśnieniach, Izba zamieniła się w tajny wydział i po udzieleniu rządowi kredytów, na tak nazwane mieszane wydatki, odroczyła swe posiedzenie.

— Izba Wyższa miała wczoraj tylko krótkie posiedzenie.

— Wszyscy Ministrowie już są powtórnie obrani. Lord Ebrington utrzymał się w Plymouth znaczną większością.

— Lord-Mer dawał 11-go b. m. dla Ibrahima-Baszy świetną biesiadę w Mansionhouse, na której prócz znakomych kupców i bankierów, znajdował się także Lord John Russell. Pierwszy Minister w mianej do zgrómadzenia

dziękując uwagę Papieża, który mu naprzód około r. 1835 poruczył Nuncyaturę w Neapolu, a następnie, w r. 1839, in petto, a w r. 1840 publicznie, mianował go Kardynałem, z tytułem *di San Pietro e Marcellino*. Budująca pokora, z jaką przyjął tę nową dostojność, podług opowiadania naocznego świadka, rozrzewniła całe św. Kollegium i wszystkich temu obrzędowi obecnych. Sława jego świętobliwości rozchodziła się szeroko po Rzymie, tak, że często, gdy go przechodzącego przez ulicę widziano, slychać było pomiędzy ludem: „Oto jest następca Grzegorza!“ Oby mógł być naszym Papieżem!“ Lecz jak dalece on sam, ani tych życzeń, ani tych nadziei nie dzielił, dowodzi najlepiej ta okoliczność, iż po zostaniu Kardynałem, nie opuścił swęj Biskupiej stolicy w Imola, i tam daleki od intryg i spraw politycznych, cały swój czas na pełnieniu dycecezalnych obowiązków, i na staraniu około ubogich przepędzał. Odebrawszy już nawet wiadomość o zgonie Grzegorza XVI, nie pierwój jak d. 10 czerwca udał się w podróż do Rzymu, i był jedynym z tych Kardynałów, którzy najpóźniej na Konklawę przybyli.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

ый министр, въ произнесенной имъ рѣчи, поручалъ кабинетъ благосклонному расположенію столицы королевства, изъявлялъ свою радость, по случаю присутствія Египетскаго принца, и предвѣщала улучшение дружественныхъ отношеній между Англіею и Египтомъ.

15 Іюля.

Вчерашнія парламентскія пренія ограничилися неважными предметами. Въ палатѣ лордовъ большая часть времени употреблена была на споры между лордомъ Брумомъ и Г. Греемъ относительно жалованья Верховнаго судьи Королевскаго судилища (*Queens Bench*); причеиъ лордъ Брумъ объявилъ, что будетъ держаться сторовы оппозиціи относительно новаго министерства.

— Въ нижней палатѣ происходило непродолжительное засѣданіе, на коеиъ Г. Боуригъ предложилъ проектъ объ уничтоженіи пошланы съ табаку.

— Ибрагимъ-Паша весь вчерашній день посвятилъ прощальнымъ визитамъ; при чеиъ онъ посѣтилъ лорда Росселя, герцога Веллингтона и другихъ министровъ, а также австрійскаго и французскаго посланниковъ. Завтра Его Высочество оставитъ столицу и отправится въ Портсмуть, гдѣ сядетъ на королевскій пароходъ, который отвезетъ его прямо въ Александрію.

— Сынъ наследнаго принца Меклембургъ-Стрѣлицкаго, прибылъ третьяго дня съ своею супругою въ Дувръ, откуда вскорѣ отправился въ Лондонъ, и пріѣхавъ туда, остановился во дворцѣ герцога Кембриджскаго.

— Последнія извѣстія съ мыса Доброй Надежды еще не благоприятны: стычки между Англійскими войсками и Кабрами все еще продолжаются, и сія послѣдніе не перестаютъ жечь и грабить.

— Находящійся теперь въ Коркской гавани флотъ состоитъ изъ 18 судовъ, и имѣетъ 8,000 чел. экипажа, и 915 орудій.

Д а н і я.

Копенгагенъ, 13 Іюля.

Сегодня прибыли сюда Король и Королева Шведскіе, а равно наследный принцъ и принцесса Упландскія. Съ самаго утра многочисленныя толпы отправились къ таможи и многочисленныя здѣшнія улицы совершенно опустѣли. Съ приближеніемъ шведскихъ кораблей къ гавани, съ батарей и съ столбовъ въ гавани судовъ произведенъ былъ салютъ. Король нашъ съ наследнымъ принцемъ и принцессами Королевской фамиліи, отправились въ плюбкѣ на встрѣчу къ Шведскому Королю, а Королева и принцессы остались въ таможи. Оба монарха, при выходѣ на берегъ, встрѣчены были громогласными радостными восклицаніями. Королева дружески привѣтствовала Королеву Шведскую, послѣ чеиъ все отправлялись въ Амалиенбургъ, въ слѣдующемъ порядкѣ: въ первомъ экипажѣ сѣдѣли оба Короля, въ другомъ Королева Шведская и Датская, въ третьемъ оба Шведскіе принца, а въ слѣдующихъ принцы и принцессы Датскія и особы обоихъ дворовъ. Завтрашній день у Короля Шведскаго, будетъ большой выходъ и пріемъ особъ 1 и 2 классовъ, а равно кавалеровъ Шведскихъ орденовъ.

И т а л і я.

Римъ, 4 Іюля.

Сегодня утромъ, графъ Росси отправился въ Квиринальскій дворецъ на торжественную аудіенцію, въ которой имѣлъ честь поднести Папѣ грамоту, кою назначаетъ онъ посланникомъ при Папскомъ дворѣ. Въ сію минуту посланникъ поѣхалъ со свитою въ соборъ св. Апостола Петра; потомъ онъ отправится съ визитомъ къ Декану св. Коллегіи, кардиналу Микарѣ.

— Церковной области навѣрное можно предеказать счастливую будущность. Всякая черта характера новаго Папы, которая только ставится известною, служитъ новымъ свидѣтельствомъ вѣрности и глубины его сужденія, его справедливости, человеколюбія и истинно отеческой заботливости о бѣдныхъ. Епископства Имольскаго, бывшаго доселѣ подъ его управленіемъ, онъ неоставилъ, а поручилъ его управленію

мowie, polecał nowy gabinet przychylnęj względności stolicy państwa, i wynurzył swą radość z powodu obecności Xięcia Egipskiego, rokując z tego względu utrwalenie przyjaznych stosunków między Anglią a Egiptem.

Дня 15 lipca.

Wczorajsze rozprawy parlamentowe ograniczaly się na mniej ważnych przedmiotach. W Izbie Parów większą część czasu zajął spór między Lordem Brougham i P. Grey względem pensyi Najwyższego Sędziego Sadu Prawniczego Królowej (*Queens Bench*); przyczеиъ Lord Brougham oświadczył, że chce stanąć w stanowczej opozycji przeciw nowemu ministerstwu.

— Izba Niższa miała tylko krótkie posiedzenie, na którym P. Bowring podał wniosek o zniżenie cła od tytoniu.

— Ibrahim-Basza poświęcił cały dzień wczorajszy odwiedzinom dla pożegnania Lorda Russell, Xięcia Wellington i innych Ministrów, jako też Posłów austriackiego i francuzkiego. Jutro Jego Wysokość opuści stolicę i uda się do Portsmouth, gdzie wsiądzie na królewski parostatek, który go odwiezie wprost do Alexandryi.

— Dziedziczny Wielki-Xiąże Meklemburgsko-Streliecki przybył wczoraj z małżonką swoją do Dwuru, skąd wkrótce zjechał do Londynu i zajął mieszkanie w pałacu Xięcia Cambridge.

— Ostatnie wiadomości z przyładka Dobrej Nadziei nie są jeszcze pomyslne. Wojska angielskie ciągle jeszcze staczają potyczki z Kaframi, którzy nie przestają palić i rabować.

— Flota Angielska zgromadzona obecnie w porcie Kork, składa się z 18-tu żagli, ma 8,000 osady i 915 dział.

D A N I A.

Kopenhaga, 13 lipca.

Dzisiaj racyli tu przybyć Król i Królowa Szwedzcy, tudzież Xiąże następca tronu i Xiąże Uplandyi. Już od samego rana liczne tłumy udały się do komory celnej, a ulice dotychczas najbardziej ożywione, zostały zupełnie wyludnione. Za zbliżeniem się do portu okrętów Szwedzkich, pozdrowiły je działa na bateriach i okrętach wojennych umieszczone. Król nasz, z Xięciem następcą i Xiążętami domu swego, udał się szalupą na spotkanie Monarchy Szwedzkiego, Królowa zaś z Xiężniczkami pozostała w komorze celnej. Oba Monarchowie przybijając do lądu przywitani byli głośnemi okrzykami radości. Królowa przyjechała najserdeczniej Monarchinią Szwedzką, poczem Dostojne Grono udało się w następującym porządku do Amalienburgu: w pierwszym pojeździe siedzieli oba Królowie, w drugim Monarchinie: Szwedzka i Duńska, w trzecim oba Xiążęta Szwedzcy, w następnych zaś Xiążęta i Xiężniczki Duńskie, tudzież osoby do obu dworów należące. Jutro będą wielkie pokoje u Króla Szwedzkiego, na których przyjmowane będą osoby pierwszej i drugiej klasy, tudzież kawalerowie orderów Szwedzkich.

W ł o s n u.

Rzym, 4 lipca.

Dzisiaj przed południem, Hr. Rossi udał się w galowym powozie do pałacu Kwirynalskiego, gdzie na uroczystym posłuchaniu, miał zaszczyt złożyć Ojcu sw. pismo uwierzytelniające go, jako francuzkiego Posła, przy Stolicy Apostolskiej. W tej chwili Posel francuzki, z uroczystym orszakiem, udał się do kościoła św. Piotra dla odprawiania modłów na grobie św. Apostoła, następnie zaś odwiedzi Kardynała Micara, dziekana św. Kollegium.

— Państwu Kościelnemu wrócić można szczęśliwą przyszłość, w osobie bowiem Piusa IX. stoi na czele Jego Władca, który przez połączenie w sobie najznakomitszych cnót i przymiotów, odpowiada pod każdym względem trudnemu powołaniu wysokiego swego stanowiska. Każdy nowy rys jego charakteru, o którym się dowiadujemy, jest zarazem nowem świadectwem jego jasności i głębokości pojęć i sądów, jego sprawiedliwości, ludzkości i prawdziwie oj-

Викарія, на котораго натурально идет гораздо меньше денег; значительный же остатокъ епископских доходов употребляется единственно въ пользу города и на вспомошествованіе тамошнимъ бѣднымъ. Въ то же время Папа подарилъ городу Имоль 40,000 скуди, приказавъ не относить этого дара на счетъ казны, а вычестъ изъ его собственного содержанія. Чтобы въ точности убѣдиться въ состояніи госпиталя св. Духа, которымъ Папа прежде управлялъ въ Римѣ, и посмотреть, какъ обходятся тамъ съ больными, онъ третьяго дня, въ 11-ть часовъ ночи, отправился туда, въ одеждѣ Аббата, пѣшкомъ и безъ всякой свиты; въ госпиталѣ, естественно, не ожидали такого посѣщенія.

— Въ нѣкоторыхъ журналахъ было напечатано, что вынѣшній Папа, самый младшій изъ членовъ св. Коллегіи, которая избрала его. Извѣстіе это ошибочно. Въ этой коллегіи находится двадцать два кардинала моложе Мастаи-Ферретти; девятеро родились въ настоящемъ столѣтіи. Самый младшій, кардиналъ Риаріо-Сфорца, неаполитанскій архіепископъ, родился 5-го Декабря 1810 года.

— Теперь въ конгрегаціи производится въсколко беатификаціонныхъ дѣлъ; прежде прочихъ причтена будетъ къ лику святыхъ извѣстная дѣвица города Пибракъ тулузской епархіи, по имени Жермана Кузень.

— Говорятъ, что Римскіе ученые получили позволеніе отправиться на ученый конгрессъ, который, въ наступающемъ году соберется въ Римѣ. Съ достоверностію извѣстно, что училищный уставъ будетъ совершенно измѣненъ.

7 Июля.

Григорій XVI намѣревался установить въ текущемъ году юбилей, и издалъ бреве, о празднованіи, 21 Апрѣля, столѣтія св. Камилы Лелиса, учредителя ордена присутствующихъ при больныхъ и умирающихъ. Пій IX отмѣнилъ юбилей, но подтвердилъ бреве своего предшественника и сегодня началось столѣтнее торжество въ честь св. Камилы, въ церкви св. Маріи Магдалины.

— Вчера разнесся здѣсь слухъ, что кардиналъ Джидди, теперешній Легатъ въ Форміи, назначенъ стать секретаремъ (министромъ) иностранныхъ дѣлъ, а кардиналъ Аматъ, стать секретаремъ внутреннихъ дѣлъ. Обоихъ этихъ государственныхъ мужей, здѣшняя публика, со времени вступленія на престолъ новаго Папы, считаетъ не только обладающими необходимыми способностями къ исправленію сихъ должностей, но и пользующимися довѣренностію всей страны. Назначеніе ихъ имѣетъ быть обнародовано на сей недѣль.

— Прибывшіе на конклавъ кардиналы, возвращаются уже къ своимъ постамъ въ качествѣ Легатовъ, или же въ свои Епархіи въ качествѣ Епископовъ.

— Довнынъ считается уже 17-ть политическихъ преступниковъ, которыхъ Его Святѣйшество помиловалъ и приказалъ освободить.

— Въ провинціяхъ господствуетъ спокойствіе, и вмѣсто подтвержденія политическихъ опасеній, здѣсь получаютъ въ значительности даже съ стѣрныхъ границъ церковной области адреса съ поздравленіемъ Его Святѣйшества.

— Народонаселеніе церковной области состоитъ теперь изъ 2,732,436 человекъ; на Римъ и его предмѣстія приходится 283,456 чел.

— Въ Генуѣ новая опера въ трехъ дѣйствіяхъ, подъ заглавіемъ „Малекъ-Адель“, сочиненная Княземъ Понятовскимъ, поправилась до того, что сочинитель вызванъ былъ 25-ть разъ.

Неаполь, 30 Июня.

Уже третій день въ Везувіи замѣстно особенное броженіе; большіе потоки лавы истекаютъ изъ огневаго жерла при гулѣ, шумѣ и шипѣніи, а пламень поднимается вверхъ съ необыкновенною силою. Термометръ постоянно показываетъ 24 градуса по Р., и земля совершенно высохла.

cowskіей трогливости о убогихъ. Бискупства въ Имоль, котóремъ догадъ заргадга, не опуелі по встгапеліи св.ém на трон, але кагал заргадга ніемъ Вікаріусові, котóры натуралне далеко мнеліе ест платны, а цага значна позостаелосе догадговъ Віскупелі обрацага ма быс еднелне на корыслс мгаста і дла добра тамецзочел убогелі. Темуз мгасту подаровал едноразовел 40,000 скудовъ, з тым до дагкелм, же тен подаруек нелма обелгазга шарбу публелчнелго, але ма быс потраченым з власнел пенсыл его. Дла доклагднелго прелконанга слс о станел шпгтала св. Дуага, котóрымъ нелгдылъ въ Рызмел заргадга, і о обелгаденел слс нлм з чорелм, онелгадга о гадынел 11-елъ в нелч, прелбра нл за простелго хлгдга і без гаднелго товараыства, плесзо удас сл тамзе, гдзел натуралне нелсподзелвано слс бнгалнелмел тахел одвелдзлн.

— Нелкторе дзелннелкел догалосыл, же телражнелсшы Папелъ, былъ наглмелдзым з цагелго св. Коллелгелм, котóре го выбра ло Догалелснел те ест мылне. Дवलдзелту двелчел Кардынелловъ ест млодзычел од Плуса ІХ; з тчел 9-елу уродзочнел в тым велку. Наглмелдзым ест Кардынелл Рларло-Сфорца, Арелблскуп Неаполтанскел, уродзочнел д. 5 груднла 1810 року.

— Телчел слс телра з конгрегацыл келлка процессовъ беатлфкацылнелч; наглперवलъ ма быс канонлзованга певна дзелवलца з мгалстелчка Плбрае, в дыеецыл Талузкелл, на зवलскелм Германга Cousin.

— Мовла, же учелнел Рызмелсцы отрузмал позवलелне удас сл на конгрелс наугловы, і же телне з року наслелпым в Рызмел згад свел мелс белдзел. Ест таке рчелзга певна, же інструкея школна зуеллуелне белдзел зрелформованга.

Днла 7 ллпеа.

Грегорз XVI тел челал оглослс в тым року юбелелсusz і выдга бревел, в целу обелгаденга в д 21-м квелтнелла стеллетнелл урочыстелсл св. Камлла Леллс, уставовелчел згално ассустуячел прыл чорчел і конаючел. Плус ІХ-тел cofнал юбелелсusz, потवलрдзл атолл бревел свелго попруднелка; дзлс затем розпелчелнел слс стеллетнелла урочыстелсл св. Камлла, в коскелле св. Марыл-Магдалелны.

— Од велзорал розелгадзл слс ту поглоска, же Кардынелл Глзл, дотелчелзасовы Легат в Формл, мгалнованы зустал Секретарчелм Стану (Млнлстрелм) до справ загранелчнелч, а Кардынелл Амат Секретарчелм Стану до справ велнелчнелч. Обудвелчел тчел мерзевъ уваза публелчностел телелсша, од азау встгапелнелга на трон новелго Папелза, како послладаючел нел телло потребнел зуеллуелосе до справованга тчел урчелловъ, але і зуафанел цагелго краю. Номлнелцыл лчел есселзе в тым тугоднлм ма быс оглосзона.

— Кардынелловел, котóры ту прылбыл на Конклавел, опуслсзгал нас зуолна, поврацаючел на swe посады како Легацыл, луб до свчел Дыеецыл како Блскупл.

— Дотелчелзас лелчга 17 велзчнелловъ поллтелчнелч, котóрыхъ Олелсее св. уласкаवल і на волуелосе выпуслссл кагал.

— В проवलнелчлх пануел споклоносл, і замлалст потवलрдзелнелга обав поллтелчнелч, наделчодзга ту в зуачнеллел лелчбел і з полночнелч кралнелловъ Пауствга Коскеллнелго адресыл, з поवलнелсзуванелм Оелу Св.

— Лудностел Пауствга Коскеллнелго выносл обелчнел 2,732,436 дусл; на Рызм і прелдмелсцла его прылпада 283,456 мелсзкеллнелловъ.

— В Генул нова опера в 3-ч актлах р. т. Малек-Адел, композылцыл Хлгелла Понлатовскелго, подбала слс так бардзо, же композылтор 25 разыл был прылзуваны.

Неаполь, 30 чзелрвелца.

Од трелчел тугоднл Везувлсusz чзелннелсшым ест н.з. давлнелл; велкелле массыл выплываючел з кратеру срлд булку свлсту і сыку, а пллмелнел буагаючел в глре жалбы слпы огнелсте. Зуапы цлагле догадзга 24 стлп Р., а зуемла без десчелзу зуеллуелне выслла.